Association of *PON1-L55M* Genetic Variation with Male Infertility: *In silico* Analysis

Abstract

According to the World Health Organization (WHO) infertility is one of the most social problems which known as a disease . male infertility associated factor accounts for half of all cases. Oxidative Stress (OS) is one of the most damaging factors that affects fertility status. Reactive Oxygen Species(ROS) include oxygen ions, free radicals and peroxides. However, low levels of ROS have been shown to be necessary for fertilization, motility, capacitation and acrosome reaction, but high levels of ROS may cause male infertility.ROS damage the sperm, morphology and membrane and DNA. The human body has several antioxidant enzymes such as: superoxide dismutase (SOD), glutathione peroxidase(GPX), catalase (CAT), and paraxonase (PON) to protects itself against ROS damage. PON1, PON2 and PON3 are members of paraoxonase gene family which are located on the long arm of chromosome7 between q21.3 and q22.1. There is about 60% of similarity in amino acid sequences and about 70% of similarity in nucleotide sequences between the members of this multi-gene cluster. PON1 is the newest member of this gene family. PON3 shows high lactonase, low arylesterase, and nearly no paraoxonase activity. PON2 displays lactonase and very low arylesterase activity. PON1 is a 43 kDa glycoprotein with 355 amino acid residues is an antioxidant calcium-dpendent enzyme that appears to play an important role in the development of a large variety of diseases. The two calcium ions have different functions, one of these calcium ions is the catalytic calcium-ion which interacts with the amino acids and the other one is structural calcium ion. This enzyme possesses three enzymatic activities: lactonase, arylesterase, and paraoxonase activity. PON1 is mainly synthesized in the liver, then transported from the liver to several tissues and released into the blood circulation in which it binds to cell membranes and protects lipids against peroxidation. PON1 was detected in different developmental stages of the spermatozoa. The information about **SNPs** of PON1 was obtained from SNP(http://www.ncbi.nlm.nih.gov./SNP/) for insilico analysis. L55M and Q192R are important functional genetic polymorphisms which are identified in PON1 gene which in coding region. The substitution of leucine(TTG) at position 55 by methionine(ATG) at third exon (L55M) reduces paraoxonase activity and protein stability and can cause male infertility. L55M polymorphism(rs854560-T163A) displays three phenotypes (LL,LM,MM) which paraxonase activity in MM form is lower than LL and LM. In current study, we used different bioanformatics tools such as., I-Mutant 2.0, PolyPhen, SNP & GO, SIFT, MutPred and PhD-SNP databases(tools) in order to study L55M polymorphism. According to SIFT server which predicts whether amino acid substitution affects protein function, we found L55M polymorphism as deleterious and disease causing (damaging). MutPred which is based on SIFT, indicates L55M as disease-associated polymorphism in human. According to I-Mutant 2.0 which is predictor of protein stability changes upon mutation, negative $\Delta\Delta G$ value ($\Delta\Delta G$ =-0.64) deduces that the

protein being mutated is of lower stability. SNP & GO server was also used in the present study which predicts L55M based on reliability index(RI=7, probability=0.170) as neutral. In PHD SNP algorithm, the results are also given in the form of neutral or disease causing mutations. This server predicts L55M polymorphism as neutral. L55M polymorphism was submitted to the PolyPhen database which used To search the possible effect of an substitution.According this server L55M considered to was benign polymorphism. Bioanformatics studies have shown that L55M polymorphism maybe associated with the risk of male infertility. However, this SNP should be analyzed more in detail to find its association with disease causal potentialities.

Key words: Male Infertility, ROS, PON1, Polymorphism, Bioanformatics

چکیده

ناباروری یکی از مشکلات اصلی سلامت در جهان است که به عنوان یک بیماری تلقی می شود. قابل ملاحظه است که تقریبا نیمی از مشکلات ناباروری در ارتباط با مردان است. از جمله مهمترین عواملی که در اکثر ناباروری های مردان دیده میشود، افزایش سطح استرس اکسیداتیو است. اگرچه مقادیر اندک گونه های فعال اکسیژن، که شامل یونهای اکسیژن، رادیکالهای آزاد و پراکسیدها میباشد، در حرکت اسپرم، باروری، ظرفیت پذیری و واکنش آکروزومی ضروری است، اما مقادیر بالای آن با آسیب به DNA اسیرم، غشا و مورفولوژی آن، میتواند منجربه ناباروری در مردان شود. بدن انسان برای مقابله با رادیکال های آزاد دارای یک سیستم دفاعی موسوم به سیستم آنتی اکسیدان است که به دو گروه آنزیمی و غیر آنزیمی تقسیم می شود. سیستم های آنتی اکسیدانی آنزیمی شامل سوپر اکسید دسموتاز (SOD)، کاتالاز (CAT)، گلوتاتیون پراکسیداز (GPX) و پاراکسوناز (PON) میباشد. خانواده ی ژنی پاراکسوناز شامل 3 ژن PONI, PON2, ن PON3 میباشد که PON1 جدیدترین عضو این خانواده است. این سه ژن روی بازوی بلند کروموزوم هفت در یک کلاستر ژنی به موقعیت 7g21.3 قرار گرفتهاند. که از لحاظ توالی نوکلئوتیدی 70% و از لحاظ توالی آمینواسیدی 60% مشابه همدیگر هستند. با توجه به این شباهت ها، هرکدام دارای وظیفهی خاص خود هستند. PON3 دارای فعالیت بالای لاکتونازی و فعالیت یایین آریل استرازی میباشد و تقریبا هیچگونه فعالیت یاراکسونازی ندارد. PON2 دارای فعالیت لاکتونازی و فعالیت بسیار پایین آریل استرازی است. گلیکوپروتئین PON1 که شامل 355 اسیدآمینه و وزن مولکولی 43 kDa است، دارای دو جایگاه اتصال برای یون کلسیم میباشد. هرکدام از یونهای کلسیم دارای نقش های متفاوتی هستند بطوریکه یکی یون کلسیم کاتالیتیکی نامیده میشود که در تماس با اسیدآمینه هاست و دیگری یون کلسیم ساختاری میباشد. آنزیم PON1 دارای فعالیت لاکتونازی، آریل استرازی و پاراکسونازی است. PON1 یک آنزیم گلیکویروتئینی است که به طور عمده توسط کبد ساخته می شود و سپس توسط جریان خون به بافت های مختلف منتقل می شود. PON1به غشا سلول ها متصل می شود و از لبیدهای غشایی دربرابر پراکسیداسیون محافظت میکند. مطالعات حاکی از آن است که این پروتئین در مراحل مختلف اسپرماتوژنز و به صورت طبیعی در مایع منی وجود دارد. اطلاعات مربوط به پلی-مورفیسمهای ژن PON1 توسط یایگاه داده http://www.ncbi.nlm.nih.gov/SNP/) db-SNP) دریافت و مورد بررسی قرار گرفت. از بین پلیمورفیسم های این ژن، دو پلیمورفیسم شناخته شده L55M و O192R در ناحیه کد شونده وجود دارد که بر فعالیت کاتالیتیکی آنزیم اثر میگذارند. پلیمورفیسم L55M، که به صورت T163A و با کد rs854560 نيز نشان داده مي شود، از نوع missense است ، كه سبب تبديل TTG (كد لوسين) به ATG (كد متيونين) می شود. این پلی مورفیسم در اگزون سه قرار دارد.L55M فعالیت پاراکسونازی پروتئین PON1 و پایداری آن را تحت تأثیر قرار میدهد ومی تواند موجب ابتلا به نابار وری گردد. LL-LM-MM به سه ژنوتیپ LL-LM-MM وجود دارد که ژنوتیپ MM موجب کاهش تعداد رونوشت های PON۱ و کاهش فعالیت آن و در نهایت میتواند منجربه ناباروری شود. در مطالعه حاضر، برای بررسی پلیمورفیسم L55M از پایگاه داده های بیوانفورماتیکی مختلفی نظیر، L55M استفاده شده است که نتایج بررسی ها به شرح زیر است: PhD-SNP-gOlyPhen, SNP& GO, SIFT, MutPred

مطابق با بررسی های انجام شده توسط پایگاده داده SIFT، که عملکرد پروتئین ها را در صورت جایگزینی اسیدهای آمینه بررسی میکند، L55M به عنوان یک پلیمورفیسم بیماریزا شناخته شده است. سرور MutPred که بر اساس پایگاه داده SIFT بیماریزا یا خوش خیم بودن پلیمورفیسم را نشان میدهد، بیان میدارد که L55M منجربه بیماریزایی در انسان میگردد. I-Mutant پایداری پروتئین را با توجه به تغییر انرژی آزاد آن در اثر تغییر اسیدآمینه ها بررسی میکند، نشان میدهد با جایگزینی اسیدآمینه متیونین به جای لوسین، تغییر انرژی آزاد منفی میشود که منجربه کاهش پیداری پروتئین PON1 باتوجه به شاخص پایداری پروتئین PON1 باتوجه به شاخص با وجود آن میتواند به حیات خود ادامه دهد. در الگوریتم PhD- بیک پلیمورفیسم خنثی است که سلول با وجود آن میتواند به حیات خود ادامه دهد. در الگوریتم SNP نیز این پلیمورفیسم به صورت خنثی پیشبینی شده است. PolyPhen دیگر پایگاه داده بیوانفورماتیکی است که تغییرات ناشی از جایگزینی اسیدهای آمینه را بر پروتئین بررسی میکند. این ابزار بیوانفورماتیکی L55M را به عنوان به عنوان یک پلیمورفیسم خوشخیم شناسایی کرده است.

نظر به بررسی های بیوانفورماتیکی انجام شده و اثر بیماریزایی این پلیمورفیسم، این انتظار که L55M مرتبط با ناباروری در مردان است دور از ذهن نمی باشد. هرچند که آنالیزهای بیوانفورماتیکی بیشتری در مورد این پلیمورفیسم و بیماری های مرتبط با آن باید انجام شود.

واژگان كليدى: ناباروري مردان، گونه هاي فعال اكسيژن، پاراكسوناز 1، پليمورفيسم، بيوانفورماتيك

Grdic Rajkovic, M., Rumora, L., & Barisic, K. (2011). The paraoxonase 1, 2 and 3 in humans. *Biochemia medica*, 21(2), 122-130.

Ioannidou, A., Zachaki, S., Daraki, A., Margariti, I. M., Pantelia, D., Diamantopoulou, P., ... & Manola, K. N. (2019). Paraoxonase 1 (PON1) Q192R and L55M Polymorphisms as Potential Predisposition Factors for Chronic Lymphocytic Leukemia. *Anticancer research*, *39*(6), 2861-2869.

Mackness, M., & Sozmen, E. Y. (2020). A critical review on human serum Paraoxonase-1 in the literature: truths and misconceptions. *Turkish Journal of Biochemistry*, *1*(ahead-of-print).

Paul, S., Solayman, M., Saha, M., & Hossain, M. S. (2015). In silico analysis of the functional and structural impacts of non-synonymous single nucleotide polymorphisms in the human paraxonase 1 gene. *International Journal Bioautomation*, 19(3), 275.

Ribas-Maynou, J., & Yeste, M. (2020). Oxidative Stress in Male Infertility: Causes, Effects in Assisted Reproductive Techniques, and Protective Support of Antioxidants. Biology, 9(4), 77.

Shyamala, K., & Gaauthem, D. (2012). In silico study of the binding parameters of various antioxidants with human Paraoxonase 1. *Journal of Computational Biology and Bioinformatics Research*, 4(1), 8-14.

Taler-Verčič, A., Goličnik, M., & Bavec, A. (2020). The Structure and Function of Paraoxonase-1 and Its Comparison to Paraoxonase-2 and-3. *Molecules*, 25(24), 5980.

Tanhapour, M., Shahmohamadnejad, S., Vaisi-Raygani, A., Kiani, A., Shakiba, Y., Rahimi, Z., ... & Pourmotabbed, T. (2019). Association between activity and genotypes of paraoxonase1 L 55 M (rs854560) increases the disease activity of rheumatoid arthritis through oxidative stress. *Molecular biology reports*, 46(1), 741-749.

Türkeş, C., Demir, Y., & Beydemir, Ş. (2020). Some calcium-channel blockers: kinetic and in silico studies on paraoxonase-I. *Journal of Biomolecular Structure and Dynamics*, 1-9.

Wills, A. M., Cronin, S., Slowik, A., Kasperaviciute, D., Van Es, M. A., Morahan, J. M., ... & Brown, R. H. (2009). A large-scale international meta-analysis of paraoxonase gene polymorphisms in sporadic ALS. *Neurology*, 73(1), 16-24.